

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8PP/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012004
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125012004.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.09.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2. ods. 3 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku súd žiadosť odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:

- trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 03.02.2022, sp. zn. 2T/11/2022, v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 01.04.2025, sp. zn. TO-2T/11/2022,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresnému súdu Trnava doručený návrh odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V čase rozhodovania o návrhu odsúdeného odsúdený vykonával trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 03.02.2022, sp. zn. 2T/11/2022, v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 01.04.2025, sp. zn. TO-2T/11/2022, vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to za prečin sprenevera podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Súd vo veci nariadil a vykonal verejné zasadnutie.

Prokurátor navrhol žiadosť odsúdeného zamietnuť, pretože odsúdený nespĺňa všetky zákonom stanovené podmienky pre podmiennečné prepustenie.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že čo sa týka disciplinárneho trestu, celá situácia bola vyprovokovaná zo strany spoluväzňa, ktorý ho opakovane verbálne atakoval. Keďže došlo k osobnej konfrontácii toho väzňa, odsúdený sa ho chcel spýtať, z akého dôvodu toto rieši, a jeho reakcia bola, že „aby tvoje deti zožrala rakovina zvnútra“. Následne reakcia odsúdeného bola taká, že emočne nezvládol situáciu a dotýčného chytil za golier na tričku, ktoré následne roztrhol. Paradoxom celej situácie je, že „poškodená“ strana vyviazla týmto incidentom bez akéhokoľvek disciplinárneho trestu a bola podmiennečne prepustená. Celá situácia odsúdeného mrzí, ale keďže sa nachádzajú v stresujúcom prostredí, situáciu nezvládol, ale nedošlo k žiadnym úderom a podobne.

Na verejnom zasadnutí boli vykonané dôkazy, a to: hodnotenie odsúdeného a skrátený výpis klienta (č. I. 9-10), rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 12.04.2023, sp. zn. 1T/96/2022 (č. I. 22-25), rozsudok Krajského súdu v Nitre z 18.10.2023, sp. zn. 2To/59/2023 (č. I. 26-29), trestný rozkaz Okresného súdu

Topoľčany z 03.02.2022, sp. zn. 2T/11/2022 (č. I. 30-31), lustrácia v registri obyvateľov (RO), lustrácia ZVJS, odpis registra trestov (RT).

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou najmä vyplýva, že odsúdený bol od 10.04.2025 do 20.05.2025 umiestnený v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra. Pre krátku dobu umiestnenia v ústave Nitra nie je možné objektívne zhodnotiť jeho správanie a vystupovanie v tomto ústave. Pracovne zaradený, disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný tu nebol. Počas umiestnenia v ústave Hrnčiarovce nad Parnou sa dopustil jedného disciplinárneho previnenia, a to tak, že nezachovával zásady slušného správania a vystupovania. Príkazy a nariadenia príslušníkov spravidla plní a rešpektuje. Výkonom funkcie z radov odsúdených poverený nebol. Disciplinárne odmenený v ústave Hrnčiarovce nad Parnou nebol. Disciplinárne potrestaný bol jedenkrát dňa 04.08.2025 umiestnením do uzavretého oddielu v mimopracovnom čase na dobu 5 dní za uvedené disciplinárne previnenie. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Voľný čas využíva zmysluplne. Pracovne zaradený je od 12.06.2025 na pracovisku v ústave s dohľadom. Možno konštatovať, že jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni. Na oddiele sa zapája do činností súvisiacich so všeobecným rozvojom osobností odsúdeného zameraných na udržiavanie čistoty a upravenosti ubytovacích priestorov ústavu. K zadaným úlohám pristupuje zodpovedne. Je slobodný, otec troch dcér, ktoré má s dvomi bývalými partnerkami. Vyživovaciú povinnosť na deti nahlásil, ktorú si aj plní. Má tri sestry a jedného nevlastného brata z otcovej strany. Kontakt udržiava formou telefonovania so sestrou a s matkou. Odsúdenému je venovaný individuálny prístup so zameraním na formovanie primeraného správania a hodnotovej orientácie v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, zvyšovanie právneho vedomia a uvedomenie si zodpovednosti za svoje konanie. K trestnej činnosti má čiastočne kritický postoj. V zmysle vyššie uvedeného možno konštatovať, že odsúdený čiastočne plní stanovené krátkodobé ciele zaobchádzania. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. V súčasnosti sú v pedagogickej dokumentácii evidované ďalšie trestné stíhania vedené voči odsúdeného. Na základe uvedených skutočností riaditeľ neodporúča podmienené prepustenie.

Zo skráteného výpisu klienta vyplýva dátum možného podmieneného prepustenia dňa 24.07.2025.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený má v registri trestov 2 záznamy, a to odsúdenie z roku 2022 pre prečin sprenevera, uložený podmienený trest odňatia slobody, nariadený výkon trestu, a odsúdenie z roku 2023 pre prečin výtržníctvo, prečin ublíženie na zdraví, a prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia, uložený peňažný trest, nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie sa a skutočnosť, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmysel podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienčné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmienčné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienčnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienčnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmienčnom prepustení viedol riadny život. Súd tiež uvádza, že z povahy inštitútu podmienčného prepustenia vyplýva, že jeho uplatnenie nemá byť automatické a nemá sa stať pravidlom, ale má sa uplatniť iba výnimočne, kedy jeho uplatnenie budú odôvodňovať okolnosti konkrétneho prípadu.

Uplatnenie fikcie neodsúdenia, čo znamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený, nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienčnom prepustení z výkonu trestu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Nie je konfliktom so zákazom dvojitého postihu (res iudicata) podľa čl. 50 ods. 5 ústavy, čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 2 ods. 8, § 11 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, ak súd pri posudzovaní splnenia materiálnej podmienky podmienčného prepustenia spočívajúcej v možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, zohľadní recidívu (najmä úmyselnej a druhovo rovnorodej) trestnej činnosti, skorší výkon trestu (trestov) odňatia slobody, spáchanie ďalšieho trestného činu v skúšobnej dobe určenej pri skoršom, pôvodne podmienčnom odsúdení alebo pri podmienčnom prepustení týkajúcom sa trestu (jeho zvyšku), ktorý odsúdený vykonáva, alebo spáchanie trestného činu, za ktorý je odsúdený aktuálne vo výkone trestu v skúšobnej dobe určenej pri skoršom podmienčnom odsúdení alebo podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Ide totiž o skutočnosti, ktoré očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti nevyhnutne kauzálne (aj keď nie výlučne) podmieňujú a netýkajú sa len samotného trestného činu konštatovaného predmetným odsúdením, ale dominantne externých okolností páchania trestnej činnosti pred dotknutým odsúdením alebo po ňom, a to v relevantnom zákonnom kontexte, pričom súd musí hodnotiť splnenie takej podmienky obligatórne (samozrejme, s adekvátnym odrazom v odôvodnení svojho rozhodnutia, teda nielen mechanickým odkazom na kriminálnu minulosť odsúdeného – k tomu pozri I. ÚS 36/2022). Neprípustná (podľa okolností prípadu až v rovine ústavnej neudržateľnosti) by bola len výlučná absolutizácia samotného odsúdenia (bez prítomnosti súvislostí uvedených v predchádzajúcej vete), ktorého by sa taká úvaha týkala s vyústením do negatívneho záveru pre možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného (nemožno podmienčne prepustiť len preto, lebo

odsúdený spáchal to, za čo bol uznaný za vinného konkrétnym rozsudkom). (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.10.2023, sp. zn. IV. ÚS 511/2023)

Ak konajúce všeobecné súdy v súlade s účelom § 66 Trestného zákona pri posudzovaní žiadosti o podmienenečné prepustenie obsahlo analyzovali trestnú minulosť sťažovateľa a zároveň očakávanie toho, že v budúcnosti povedie riadny život, podmienky podmienenečného prepustenia odvodzovali od prítomnosti (teda od súčasného správania odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v ústave so stredným stupňom stráženia), ale v určitej miere aj retrospektívne, t. j. pohľadom na trestnú minulosť, okolnosti spáchania trestného činu (I. ÚS 348/2019), pričom skúmali efektivitu vplyvu rodinného prostredia na sťažovateľa a prípadného jeho zamestnania sa, a tieto vyhodnotili ako nedostatočné, je takéto vyhodnotenie z ústavnoprávneho aspektu udržateľné a ústavný súd závery prijaté všeobecnými súdmi na základe takto vykonaného dokazovania nie je oprávnený prehodnocovať. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 136/2024 zo 7. marca 2024)

Rozhodnutie o podmienenečnom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

Prvá zákonná (formálna) podmienka splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 3 Trestného zákona ku dňu 24.07.2025. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného dňa 22.09.2025 je táto podmienka splnená.

Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, podľa názoru súdu splnená nie je.

Súd v uvedenom smere poukazuje na hodnotenia odsúdeného, v ktorom riaditeľ odsúdeného neodporúča podmienenečne prepustiť. V hodnotení je uvedené, že odsúdený sa v ústave Hrnčiarovce nad Parnou, v ktorom je od 20.05.2025, dopustil jedného disciplinárneho previnenia, a to tak, že nezachovával zásady slušného správania a vystupovania, za čo bol dňa 04.08.2025 disciplinárne potrestaný umiestnením do uzavretého oddielu v mimopracovnom čase na dobu 5 dní. Odsúdený sa k disciplinárnemu previneniu vyjadril v zásade tak, že iný väzeň ho atakoval, došlo k osobnej konfrontácii, a reakcia odsúdeného bola taká, že situáciu nezvládol a väzňa chytil za golier na tričku, ktoré následne roztrhol. Súd je toho názoru, že ak bol odsúdený uznaný za vinného pre prečin výtržníctvo a prečin ublíženie na zdraví, teda za protiprávne konanie násilného charakteru, a potom sa násilné správanie odsúdeného prejaví aj vo výkone trestu odňatia slobody voči inému spoluväzňovi, za ktoré je disciplinárne potrestaný, tak táto skutočnosť vylučuje, aby súd konštatoval polepšenie sa odsúdeného. Súd síce oceňuje, že sám odsúdený uviedol, že situáciu emočne nezvládol, čo naznačuje určitý kritický postoj a sebareflexiu, avšak účelom trestu je aj to, že obdobné situácie má odsúdený zvládnuť, teda má byť schopný ovládnuť svoje konanie tak, že aj na konfliktné alebo stresové situácie bude primerane reagovať (a nenechá sa vyprovokovať), pričom súčasťou jeho reakcie nebude násilné konanie (slovné alebo fyzické). Odsúdený sa teda vo výkone trestu dopustil násilného konania, pričom práve za násilné konanie je aj vo výkone trestu odňatia slobody, preto súd nemôže konštatovať polepšenie sa. Pokiaľ odsúdený poukazyval na to, že nepoužil žiadny úder, toto súd posúdil ako zľahčovanie vlastného konania, nakoľko podľa názoru súdu už samotný verbálny konflikt s následným chytením za golier a roztrhnutím trička je jednoznačný prejav násilného a agresívneho konania. Napokon súd v tomto smere poukazuje aj na to, že konanie, za ktoré bol odsúdený disciplinárne potrestaný, sa stalo len nedávno (v období od 20.05.2025 do 04.08.2025), preto súd na uvedené konanie prihliadol vo vyššie uvedenom smere. S poukazom na okolnosti prejednávanej veci by o dlhší čas, ktorý by svedčal o tom, že odsúdený už je po uvedenom konaní schopný adekvátne reagovať na obdobné situácie, išlo vtedy, ak by od uvedeného konania prešlo približne 6 až 12 mesiacov a viac, a počas tohto obdobia by sa obdobné agresívne alebo násilné konanie nezopakovalo, a zároveň by odsúdený svojím vlastným aktívnym konaním preukazoval polepšenie, teda konal by nad rámec štandardných povinností a toho, čo

sa od odsúdených v minimálnej miere vyžaduje, napr. by si vytvoril podmienky pre uloženie disciplinárnej odmeny.

K vyššie uvedenému je potrebné dodať, že v hodnotení je tiež uvedené, že odsúdený má k trestnej činnosti čiastočne kritický postoj, čiastočne plní stanovené krátkodobé ciele zaobchádzania, a nebol disciplinárne odmenený.

Napriek aj pozitívnym zmienkam o správaní odsúdeného vo výkone trestu (pracovné zaradenie, zmysluplné trávenie voľného času, plnenie vyživovacej povinnosti) je súd toho názoru, že s poukazom na skôr uvedené negatívne skutočnosti o správaní odsúdeného, u odsúdeného nemožno konštatovať polepšenie sa.

Na základe všetkých uvedených skutočností dospel súd k záveru, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie, preto nemožno konštatovať splnenie prvej materiálnej podmienky.

Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru súdu splnená nie je. Pretože nie je splnená prvá materiálna podmienka, zo svojej podstaty nemôže byť splnená ani druhá materiálna podmienka, pretože ak nie je preukázané polepšenie odsúdeného, potom platí, že od odsúdeného nemožno očakávať vedenie riadneho života v prípade jeho prepustenia na slobodu. Keďže pre nesplnenie prvej materiálnej podmienky nemôže byť splnená druhá materiálna podmienka, nie je daný dôvod na to, aby sa súd bližšie zaoberal splnením druhej materiálnej podmienky.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a vyššie uvedené skutočnosti a úvahy súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, teda tak, že návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.